

A RENDÉSZETTUDOMÁNY ÉS A BIZTONSÁGTUDOMÁNY

1. Bevezetés

A tudomány szerepe egyedülálló a társadalom fejlődésében és meghatározza a lendületet a felsőoktatás számára, emellett hatékony az oktatás és a kutatás területén is. A társadalommal élő kapcsolatban álló felsőoktatási intézmények és rendszerek nélkül az állam nem tud választ adni a modernkori kihívásokra. A magasan képzett, társadalmi szerepvállalás iránt elkötelezett emberek iránti igénye egyre növekszik és változik. A felsőfokú készségek hiánya már megfigyelhető. A felsőoktatási rendszerek feladata a korszerű tartalom biztosítása, a megfelelő tanulmányi programok elérhetővé tétele azokon a területeken, ahol szakemberhiány mutatkozik, valamint olyan tanulási és tanítási módszerek kidolgozása, amelyek lehetővé teszik a hallgatók számára a szükséges körű és minőségű készségek megszerzését.

Számos felsőoktatási intézmény új megoldásokat próbál kidolgozni az egyéni és társadalmi problémákra. Más részt a kutatóintézetek, a kutatással foglalkozó egyetemek, valamint az alkalmazott tudományokat oktató egyetemek egymástól eltérő, mégis egymással összefüggő módon járulnak hozzá az új tudományi ismeretekhez. A magas színvonalú doktori képzés a rendészeti oktatásban is kulcsfontosságú. Itt végeznek azok a kutatók és fejlesztők, akik a tudományos felfedezések, valamint az új elképzelések terjesztésére alkalmasak. Ennek következtében elsődleges feladat a rendészeti felsőoktatás számára fejleszteni a rendészettudományt. A feladat betöltéséhez meg kell adni az intézményeknek az erkölcsi és anyagi támogatást.

2. A biztonsági tudományok

A tudományt mint tevékenységet elméleti szempontból értelmezzük elsősorban, olyan specifikus szakképzettséget, amely a tudományos ismeretek megszerzésére irányul. Ebből kifolyólag beszélünk a tudományos munkáról is. Ez a tevékenység szervezet és intézmény is egyben. A tudomány az alkotóképesség formája, amely azt jelenti, hogy csak új információ megjelenése esetében érthető tudománynak. Másodsorban a tudományt értelmezzük, mint tudományos ismeretek összességét, mint tevékenységnek az eredményét. Ezek az ismeretek szervezettek, publikálva vannak, érthetőek, a többi tudományos közösségnek is szolgálnak, mint kezdeményezések, amelyeket ki lehet használni a gyakorlatban. Nem utolsó sorban a tudományt mint intézményrendszert is értelmezhetjük, amely magába foglalja a személyes szubsztrátumot és a technikai részleget. Mind a három értelmezés kompatibilis és egymást nem zárja ki.¹

A mai biztonsági tudományok prezentálása sajnos hagy maga után kételkedéseket, hogy vajon ez valóban tudományos diszciplína-e. A jelenlegi biztonsági tudományok

¹ Jozef Balga Rendészettudomány, közigazgatás-tudomány és a rendőri közigazgatás. Pécsi Határőr Tudományos Közlemények XVII. Pécs, 2016. 53 o.

felfogása megjelenik számos tudományos publikációkban, amelyek ezeket a tudományokat a praktikus tudományok rendszerébe sorolják. Másrészt a praktikus tudományok rendszerébe helyezik a rendészettudományt is. A tudósok közé, amelyek ezt az álláspontot prezentálják Viktor Porada és Květoň Holcrt tartoznak.² A praktikus tudományokat karakterizálja a cselekvés, annak az előkészítése és végrehajtása. Továbbá tipikus kutatási munkásság a terv készítése és értékelése, amely egyben a fő folyamat is. Alapállítás a praktikus tudományokban a tudományos szabályok és projektek, amelyeknek normatív karaktere van. Kritérium az ismeretek értékelésében az effektivitás. Ezutóbbi komplex kritérium, amely kifejezi hatékonyságát az ismereteknek.³

A biztonsági tudományoknak gnoszeológiai és szociális komponensei vannak. Ebbe a rendszerbe tartozik a genetikai, strukturális és funkcionális szempontok a biztonsági-tudományos ismeretek. Genetikai szempont magába foglalja két egyedséget a biztonsági ismeretekben. A tudományos kutatás a biztonsági ismeretekben magával hordozza az objektumok, tárgyak, irányelvek, kategóriák és törvények szisztematikus rendezését. Nem utolsó sorban ebbe a szempontba sorolhatjuk a tudományos társaságot, amely olyan alanyokból tevődik össze, mint kutatók és oktatók. A genetikai szempontnak speciális formái is vannak, mint tudományos konferenciák, tudományos oktatás vagy nemzetközi kutató közösségek, teamek. Strukturális szempont olyan elemekből áll össze, mint a speciális biztonsági tudományok, alkalmazott biztonsági tudományok és a tudományok, amelyeket kihasználják a biztonsági tevékenységekben. Funkcionális szempont kifejezi a biztonsági tudományok praktikus részét.⁴

A biztonsági tudományoknak teoretikus aspektusai is vannak, mint a szociális aspektus, gazdasági aspektus, jogtudományi aspektus, államtudományi aspektus, oktatási aspektus, temporális aspektus, perszonális aspektus, territoriális aspektus és funkcionális aspektus. A biztonsági tudományoknak társadalom determinánsai is vannak, amely közé tartoznak a társadalom karaktere, társadalmi környezete és a tudományos ismeretek.

A biztonság kardinális kategória a biztonság tudományok rendszerében. A biztonságot tanulmányozhatjuk több tudományos diszciplína keretében és többnyire objektuma vagy tárgya ezeknek a diszciplínáknak, mint a rendészettudomány, államtudomány, jogtudomány, hadtudomány, politológia, szociológia és az episztemológia. Így a biztonság nemcsak fogalom, de tudományos kategória, amelynek a definiálásával különlegesen kell bánni.

A biztonságot Ladislav Hofreiter és Zuzana Zvaková úgy értelmezik, mint kategóriát, tudmányszakot, intézményt, funkciót, érzelmet, a rendszer állapotát, értéket, szükségletet, folyamatot és tulajdonságot. Továbbá mint páros kategóriát, és mint állapotot, amelyben az alanyok nem érzik magukat veszélyeztetve egzisztencia, érték és érdek szempontjából.⁵

Berži Ladislav a XX. század végén a biztonságot az anyagi, formális és intézményi értelemben fogalmazta meg. Anyagi értelemben a biztonságot úgy tekinti, mint kívánatos biztonsági állapotot és társadalmi kapcsolatot, összefoglalja a feltételeket, amelyek mellett az állam normális működését a törvény garantálja. Lényegében az állam és az állami szervek egységet képviselnek a közrend védelmében és biztonságában. Formális értelemben

² Porada Viktor et al.: *Bezpečnostní vědy*. Pzeň: Aleš Čeněk, 2019. 215 o.

³ Porada Viktor, Květoň Holcrt et al.: *Bezpečnostní vědy. Úvod do teorie a metodologie*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2011. 40-41 o.

⁴ Porada Viktor et al.: *Bezpečnostní vědy*. Pzeň: Aleš Čeněk, 2019. 506 o.

⁵ Ladislav Hofreiter, Zuzana Zvaková: *Teória bezpečnosti*. Kraków: EAS. 2019. 95 o.

az állami hatóságok számos felelősséggel és eljárással járnak, amelyeket a hatalmi ágak szétválasztása alapján az állam bízott meg, hogy védjék a meglévő társadalmi viszonyokat és feltételeket, amelyek a biztonság anyagi értelmét képezik. Az intézményi koncepció a biztonság leírására használja a rendőri és biztonsági hatóságokat, amelyeknek végezniük kell a közrend és biztonság védelmét.⁶ Petr Sak a biztonságot statikus és dinamikus részre osztja. Statikus biztonság magába foglalja olyan entitásnak az állapotát amely temporális és területiális szempontból nem tanúsít entitásnak dinamikát és fejlődést. Dinamikus biztonság olyan entitás biztonsága amelyben nincs veszélyeztetve a existenciája, funkciója és a struktúrája.⁷

A biztonság jogi szempontból állapot, amelyben fenn van tartva a béke, az államnak demokratikus rendszere, terület oszthatatlansága, az államhatár sértetlensége, emberek alapvető jogai és szabadságai, és amelyben a személyek élete, egészsége, vagyona és az életkörünyezete védelmezve van. Az elmélet a biztonságot szűk vagy tágabb felfogás szempontjából tanulmányozza. A szűk felfogás a biztonságot területiális szempontból fogalmazza meg, mint egyes biztonsági tevékenységeket az állam területén. Tágabb felfogás területiális szempontból az jelenti, hogy a biztonsági tevékenységek az állam területén vagy a területén kívül zajlanak le. Biztonságot definiálhatjuk, mint szociális realitásnak kardinális elemét, amely karakterizálja a társadalom és az egyének elvárásait az állami szervek tevékenységével irányulva a biztos életlehetőség garantálását a mai világban. Másodsorban a biztonság kiegyenlített állapot a szociális realitásában, amely elősegíti az alanyok együttműködését és egzisztenciáját a biztos társadalomba és az államba.

A biztonság szűken összefügg olyan fogalmakkal, mint a biztonsági doktrína, biztonsági stratégia és a biztonsági politika. A biztonsági doktrína összefoglalt és válogatott biztonsági vélemény, köztudatú elvek és szabályok biztonsági terén, hosszabb távon elfogadott állami szervekkel. A biztonsági stratégia a biztonsági szervek tevékenységének tervezése és irányítása és a kitűzött biztonsági célok elérésének átfogó terve. A biztonsági politika az államnak az ország kormányzásban követet biztonsági iránya, az állam biztonság szervezése, tevékenysége és intézésében követet irányvonalak. A biztonságstudományok terminológiájába tartoznak továbbá olyan fogalmak, mint a biztonsági szituáció, biztonsági terület, biztonsági információ, biztonsági incidens, biztonsági identifikáció, biztonsági rizikó és biztonsági objektum.

A biztonságelméletnek a tárgya a tevékenységek egységes rendszere, amelyet végrehajtják taxatív meg határozott alanyok a konkrét területen miközben a tevékenységek összefüggnek a biztonság kezelésével. A biztonságához olyan elméletek tartoznak, mint a rendészeti tevékenységek teóriája, hírszerzés tevékenységek teóriája, biztonsági projektek teóriája, vagyonsvédelem teóriája, biztonsági rizikó teóriája, detektív tevékenység teóriája, objektumi védelem teóriája és kereskedelmi biztonsági tevékenységek teóriája.⁸

Biztonsági tudományoknak úgy, mint a többi tudományos diszciplínának kell, hogy legyen objektuma, tárgya, alanyai, metodológiája, terminológia, irányelvei és tudományos elismerése. Biztonsági tudományoknak az objektuma szociális folyamatok, amelyek lezajlanak garantált biztosított területen alanyok között. A megemlített tudományoknak a tárgya viszonyulások, amelyeket az alanyok alkotnak maguk között továbbá lépések, tevékenységek, intézkedések és eljárások, amelyeket az alanyok realizálnak a társadalom és állam biztonságának garantálásánál.

⁶ Ladislav Berží: Teória policajno-bezpečnostných služieb. (Všeobecná časť). Bratislava: A PZ. 1996. 28.o.

⁷ Petr Sak. Úvod do teorie bezpečnosti. Havlíčkův Brod : Petrklíč. 2018. 45 o.

⁸ Porada Viktor et al. Bezpečnostní vědy. Pzeň: Aleš Čeněk, 2019. 330-504 o.

Alanyok közé tartoznak közszolgálati szervek, állampolgárok, idegenek, privát jogi személyek és a nemzetközi szervezetek. A közszolgálati szervek közé sorolhatjuk a parlamentet, parlamenti tanácsot, kormányt, országos biztonsági tanácsot, megyei és járási biztonsági tanácsokat. A parlamenti tanács a krízis helyzetben végrehajtja a Parlament kompetenciáit. A kormánynak a biztonság fenntartása érdekében olyan feladatai vannak, mint meghatározni az állam alap biztonsági koncepcióját (stratégiáját), szervezni a közszolgálati szervek tevékenységeit vészhelyzetben, megszervezni az államgazdasági készütséget és a lakosság közellátását, koordinálni és összehangolni a rendészeti testületek, katasztrófa védelmi és tűzoltó szervek tevékenységeit, szervezni a megyei és a járási hivatalok felkészültségét, a biztonság tanács javaslatára meghatározni a mennyiséget az alapárú tétel ellátását az állam biztonság megőrzése esetére. A kormány elsődlegesen felelős az állam biztonságáért. A kormánynak segély szervek vannak, amelyek megalkotják és teljesítik az állam biztonsági rendszerét, végrehajtják a nemzetközi kötelezettségeket biztonsági téren. A Kormánynak előterjesztik a javaslatokat az intézkedésekre az állam biztonsága fenntartására. Kiértékelik a biztonsági szituációt az államban és a világban.

Az említett biztonsági rendszer sikeres működése és végrehajtása az érintett összes szereplő racionális szerepvállalás és jobb együttműködés iránti politikai elkötelezettségen múlik. Ez egyaránt vonatkozik az állami intézményekre, privát jogi személyekre és a polgárokra. Az állami intézményeknek olyan hatékony formákat, eszközöket és módszereket kell biztosítani, amelyek műveleti szinten is garantálják az állam biztonságát külföldi és belföldi alanyok ellen egyaránt.

3. Biztonsági tudományok az oktatásban

Felsőoktatási rendszerben a biztonsági tudományok részévé váltak az oktatási folyamatban. A nevezet szaknak elméleti és gyakorlati része van amely magába foglalja a tárgyat, metodológiát, terminológiát, irányelveket, formákat, eszközöket és funkciókat. A hallgatónak általános ismereteket kell felmutatnia a komplex projektálás és irányítás terén a biztonsági kockázatoknál amelyek meghatározzák az alanyok biztonságát. Tudnia kell használni a kategóriákat és fogalmakat amelyek összefüggésben vannak a személyek biztonságával, rendészeti szolgálatokkal, katasztrófavédelemmel, biztonsági közigazgatás szolgálatokkal, kockázat manazsmenttel, ipari biztonsággal és a tűzoltósággal.

Az abszolvensnek tudnia kell identifikálni a szociális és gazdasági aspektusait az állami biztonságról, szervezetekről, intézményekről és a személyekről. Magasfokú szinten kell interpretálnia a jogi normákat és elveket amelyek befolyásolják az állam védelmét és a kritikus struktúrák védelmét. Meghatározza a közigazgatás feladatait a krízis szituációkban. Diszponál metodológiai és praktikus tudással olyan kulcs területeken mint jog alapismeretek, jogi normák interpretációja és végrehajtása az állam biztonsági rendszerében a szolgálatoknál és szervezeteknél amelyek végrehajtják a személy és vagyon védelmét.

A végzett hallgató tudásához tartozik az információk, fogalmak, irányelvek és teóriák felhasználása a rendészeti, biztonsági szolgálati, kriminalisztikai vagy kriminológiai tevékenységekben. Meg tudja határozni a funkcionális és strukturális rendészeti és kriminalisztikai rendszereknek összefüggéseit a biztonsági szolgálatokban. Felvilágosít az elvek és irányelvek használatára a katasztrófavédelmi rendszerben. Tudja használni a technikai eszközöket és taktikailag alkalmazni a tűz és a kritikus folyamatok likvidálására. Identifikálja a vészhelyzeteket és a kezelésére adekvát formákat, módszereket és eszközöket

használ. Modifikálja egyetemes és szaktudását a koncepciók és szándékok kidolgozására a biztonsági szolgálatok tevékenységekre. Analizálja és szakvéleményt ad a negatív folyamatokra és a negatív következményekre amelyeket a személyek okoztak. Érvekkel felépíti metodológiai tudását a jogi diszciplínák terén, amelyek meghatározzák a személy és vagyon védelem biztonsági projektek kidolgozását. Széleskörű ismeretekkel rendelkezik és tudja elemezni a konkrét tudományos módszereket amelyeket felhasznál az aplikált kutatásra a személy és vagyon védelem, természet védelem és biztonsági közjogi szolgálat tevékenységek terén. Formuláz új hipotéziseket és stratégiákat a további kutatásban és az oktatási szak további fejlesztésében. A saját tudományos kutatását konkrét problémákra tereli: olyan területekre mint a rendészeti szolgálatok krízis irányítása, katasztrófavédelem közbelépése vagy a közbiztonsági folyamatok alakulása. Független, kritikus és analitikus gondolatokat aplikál a változó biztonsági területen. Prezentálja a saját kutatási eredményeit a szakma előtt itthon és külföldön. Tagja a tudományos csoportoknak olyan területeken mint a kritikus infrastruktúra védelme, ipari biztonság, environmentális biztonság, személy és vagyon védelem vagy állam és közbiztonság. Teoretikus és gyakorlati tudását felhasználja a biztonsági krízis megoldására. Összetetten koordinálja a tevékenységeket a biztonsági közigazgatási szolgálatokban végrehajtva a kompetenciákat a biztonsági helyzet megoldására.

Nem utolsó sorban az abszolvens magas fokú önállóságot és megoldásokat tanúsít a feladatok végrehajtására több kritikus eseményeknek és jelenségeknek megoldására kidolgozott projektekkel és tervszövegekkel amellyel bővíti a biztonsági tudományok rendszerét. Ebből kifolyólag a végzett hallgató tudja irányítani a munka csoportokat és át tudja venni a felelőséget a jogszerű megoldásokért a gyakorlat és a tudomány területén. Felsorolt szaktudásokat, gyakorlottságokat és kompetenciákat meghatározza a szlovák oktatásügyi ministerium rendelete. Biztonsági tudományok szakba beolvasztva a rendészettudomány teóriáját és a rendszerben a rendészettudományi szak nem található.

4. A rendészettudomány

A rendészet történelme átvizsgálta és feljegyezte a korszakokat, amelyben a tudományos ismeretek bővítették a rendészet szervezetstruktúráját, tevékenységet és működését. Ezekkel az ismeretekkel a rendészet munkája minőségileg effektív lett, bár voltak szakaszok melyekben a rendészet akadályokba ütközött a gyakorlatban az új módszerek kihasználásában.

A Pozsonyi Rendőr Akadémia oktatói és kutatói 1997-ben először sorolták be a rendészettudományt a praktikus tudományok rendszerébe. A besorolás egyik indoka volt, hogy a kutatói eredményeket többnyire közvetlenül alkalmazza a rendészeti szerv, és ezzel a tudomány egyenesen befolyásolja a gyakorlatot az egész specifikus rendészeti praxis terjedelmében. A rendészet tudomány három kardinális funkciót tölt be. A gnoszeológiai funkció eredménye kidolgozott elméleti rendszer összpontosítva az objektum feltárására és definiálására és az irányelvek csoportosítására. A pragmatikus funkció célja az adott feltételek között a legcélszerűbb módszerek, formák és eszközök felhasználása a rendészeti gyakorlatban és ezzel effektíven garantálni az alanyok biztonságát.⁹ Praxiológiai funkció vizsgálja a rendészeti cselekvések hatásfokát és ennek gyakorlati alkalmazását. Továbbá

⁹ Šimovček, Ivan. Policajná veda. Bratislava: Akadémia Policajného zboru. 1997 154-155 o.

fókuszál a rendészeti alanyok tevékenységeire és hatásfokának emelésével célzó kidolgozott javaslatokkal.

A rendészettudomány olyan tudományterületekhez tartozik, amelyek saját metodológiát épít, de némelyik tudósok a biztonsági tudományok részének tartják. Alapjelek közé tartoznak a rendészettudományba, amely nélkül nem létezhet semmilyen tudományág a tanulmány objektuma, tárgya, irányelvei, alanyai, metodológia és a teória (elmélet) rendszer. A rendészettudomány objektumának tartják a folyamatokat, amelyek lefolyanak a társadalmi, személyi, vagyoni és állami érdek védelmében a törvénybe ütköző cselekedetek előtt. Ezek a folyamatok irányulnak olyan társadalmi akceptált értékek megvédésére, amelyek alakítják a személyi jogok és szabadságok rendszerét. A tanulmány tárgya a rendészettudománynak fontos vita kérdése kapcsolatosan az alkotásával és további fejlődésével. A tanulmány tárgya kijelöléséhez fontos milyen biztonsági komponensek határozzák meg a tárgyat és melyik aspektusait tanulmányozza a rendészettudomány. A jelenkori tudományos ismeretek tulajdonában a tárgyat karakterizáljuk, mint kapcsolatok rendszerét az alanyok között melyek biztosítják és irányítják a tevékenységeket a társadalom, egyén és állam megvédésére. Továbbá a rendészettudomány tárgya a rendészeti mechanizmus működése a jogállam irányelvei keretében. A tárgy szempontjából a megvédés egységes eljárás, intézkedés és cselekvés rendszere, amely célja az társadalom és állam akceptált entitásviszony és jogviszony állapot megőrzése.

Amennyire a biztonságot determináljuk, mint aktuális és reális állapotot, amelyet meghatároz a veszély karaktere, azáltal a rendészettudomány tárgyat az állam belső biztonságának körzetében kell keresni. Itt domináns alany a rendőrség, amely biztonsági funkciókat tölt be, mindenekelőtt a belső és külső biztonság terén. Ebben az értelemben a rendőrség a többi rendészeti szervekkel alkotja és végrehajtja a belső biztonsági és a közrendi politikát.

A rendészettudományt a mostanig zajló diszkusszió kapcsán definiálhatjuk, mint tudományágat, amely összpontosít a rendészetre, mint intézményre, a szervezetstruktúrájára, működésére, irányítására és a rendészeti tevékenységekre. A tudomány tárgyába tartoznak a magas fokozatú tudományos tovább képzés, rendészettudomány történelme tanulmányozása, és a rendészettudománynak a helye a tudomány rendszerében.¹⁰

A tudományos ismeret metodológia általános és speciális irányelvek, törvények, kategóriák rendszere, és a módszerek alkalmazása a bonyolult teoretikus és praktikus problémák megoldására a rendészet teóriában és végrehajtásban. Kifolyólag ide tartozik ugyan úgy a módszerek használata a kutató munkában. A rendészettudomány igénybe veszi az empirikus és teoretikus módszereket. Metodológiával és a módszerekkel összefügg a metodika és a technika rendészettudomány ismeretei. Metodikát alkalmazzuk jellemző problémák megoldására és a technika alatt értelmezzük a variáns integrált operációkat és lépéseket módszereken belül.¹¹ Társadalmi lényege a rendészettudománynak mindenekelőtt abból következik, hogy a tudományos kutatásnak a társadalom támogatása szükséges és determinálja a társadalom praxis fejlődése, konkrét szociális struktúra és a globalizáció folyamatnak eredménye. Elmélet rendszerébe tartozik a fogalma, alanyok, irányelvek és a terminológia.

¹⁰ Holcr, Květoň, Porada, Viktor et al. Policajné vedy. Úvod do teórie a metodologie. Plzeň: Aleš Čeněk, 2011. 101. o.

¹¹ Holcr, Květoň, Porada, Viktor et al. Policajné vedy. Úvod do teórie a metodologie. Plzeň: Aleš Čeněk, 2011. 209-210. o.

Fontos az is, hogy a rendészeti tudományt ne elszigetelten műveljék, hanem a legszélesebb tudományos közvélemény előtt, vállalva a megméretést külföldön is. Szükséges a nemzetközileg is elfogadott, egységes kutatási terminológia kialakítása. Tiszte, világos és egyértelmű fogalmi rendre kell szert tenni, olyan szaknyelvi apparátusra, amely idegen nyelvekre is lefordítható. A tudományos teljesítményeknek egyik mércéje az univerzális alkalmazhatóság, amelyhez viszont elengedhetetlen az internacionális kutatási programok elindítása.¹² Továbbá az intézmény háttérét nem csak a kutató intézetek, egyetemek, és főiskolák képezik, de a tudományos akadémiáknak is fontos szerepe van ebbe az rendszerbe. E gondolatokat legjobban tükrözi a magyar hozzá állás, amely példakép lehet a többi európai régió államoknak.

A rendészeti kutatásokban a Magyar Tudományos Akadémia nyújtotta tudományos háttért. Az MTA közigazgatási és jogi osztályán belül 2008-ben alakult a rendészettudományi bizottság. A Magyar Tudományos Akadémia 2011-ben végrehajtott reformja szükségessé tette az albizottsági formában történő újjászervezését. Az MTA IX. Osztálya Állam- és Jogtudományi Bizottságának kezdeményezésére 2012-ben megalakult a Rendészettudományi Albizottság. Az albizottság elkötelezett abban, hogy együttműködve az belügyminisztériummal, a rendészeti gyakorlat támogatása mellett segítse a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karán létesülő tudományos műhelyeket.¹³

A mai rendészettudományos kutatások révén lehet egyetérteni Finszter Gézával vagy éppen Hautzinger Zoltánnal, hogy jelenleg egyetértés mutatkozik abban miszerint a rendészeti tudománynak szoros kapcsolatot kell tartania a gyakorlattal, megállapításait empirikus elemzésekre célszerű alapozni, a kutatási eredményeknek pedig az a legfontosabb próbája, hogy azok a gyakorlatban miként alkalmazhatóak.¹⁴ Ennek ellenére a tudomány nem mondhat le kritikai természetéről, és arról sem, hogy a valóság feltartásának elsődleges célja a szükséges változtatások megalapozása lehet. Tudományos igényesség nélkül nem gondolható el messzire tekintő rendészeti reform.¹⁵

A rendészettudomány olyan feladatok előtt áll, mint az állam-és jogtudományokhoz, a bűnügyi tudományokhoz, a biztonság tudományokhoz, praktikus tudományokhoz és a más társadalomtudományokhoz való elhatározása. A további tudományos kutatásban meg kell határozni a küldetését, funkcionalitását, alakulás tendenciáit, alanyok működését, irányelveket és elméleti rendszerét. Másrészt – európai realitásban is – lépést kell tartania a rendészetet érő új kihívásokkal és előremutató, meggyőző, eredményes válaszokat kell adnia a „miért”-ekre és a „hogyan”-okra.¹⁶

5. Összegzés

A kutatás és oktatás rendkívül lényeges ahhoz, hogy az állam lépést tudjon tartani a változó biztonsági igényekkel. A biztonsági tudományok azonosíthatják az új biztonsági fenyegetéseket és azoknak a társadalomra gyakorolt hatását, valamint hozzájárul a kutatáson alapuló új biztonsági politika és eszközök iránti társadalmi bizalom kialakulásához. A

¹² Finszter Géza. Rendészettan. Budapest: Dialóg Campus Kiadó. 2018. 421 o.

¹³ Uo. 423 o.

¹⁴ Hautzinger Zoltán: Gondolatok a kriminalisztika elméleti rendszeréről. Jura 2019/1. 90. o.

¹⁵ Finszter Géza. A társadalomtudományok és a rendészet. In: Gaál Gyula – Hautzinger Zoltán (szerk.): Rendészettudományi gondolatok. Magyar Rendészettudományi Társaság. Budapest, 2014. 29. o.

¹⁶ Virányi Gergely. A rendészettudományról – határrendészeti elfogultsággal. In: Gaál Gyula – Hautzinger Zoltán (szerk.): Rendészettudományi gondolatok. Magyar Rendészettudományi Társaság. Budapest. 2014. 75 o.

rendoszetudomány megoldásokat terjeszt a társadalom ellé és a modern formák, módszerek és technológiák felhasználásával hatékonyabban segítik elő a biztonsági fenyegetések enyhítését. Mind a két tudományi ágnak az ambíciója, hogy a tudományos komunita elismerje a sajátosságukat és teljes értékűségüket a tudományok rendszerében.